

DÉLMAGYARORSZÁG

MEGVÁLASZTOTTÁ VEZETŐSÉGÉT
A SZENTMIHÁLYTELEKI EGYÉNILEG DOLGOZÓK
SZÓLÓ- ÉS GYÜMÖLCSTERMELŐK CSOPORTJA

ÚJ ORVOSI RENDELŐT AVATTAK
AZ UJSZEGEDI KENDERSZÖVŐGYÁRBAN

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

VII. ÉVF. 125. SZÁM

ARA 50 FILLER

PÉNTEK, 1951. JUNIUS 1.

Szilárd munkafegyelmet a termelőcsoportokban, állami gazdaságokban!

— Fel kell számolni a mezőgazdaság elmaradottságát — mondotta ki határozatában az MDP II. kongresszusa. Az elmaradottság felszámolásának eszköze: a többtermelés. Termelőszövetkezeti csoportjaink, állami gazdaságaink dolgozói — akikre különösen nagy feladat hárul a mezőgazdaság szocialista átszervezésében — a termés-hozam növelésének kérdésében egyetértenek — legalább is elvileg. A gyakorlat azonban nem mindig bizonyítja ezt. Súlyos mulasztásokat találunk még mindig a munkafegyelmet betartása területén.

A munkafegyelmet megszegése annyit jelent, hogy nincs közös akarat. Az akaratgyengeség hiánya pedig megossza az erőt. Csak közös akarat, közös lelkesedés hoz a termelőszövetkezeti csoportokban, állami gazdaságokban eredményt. Sztálin elvtárs erről a következőket írta: „Amikor pedig a dolgozó milliárd emberként egyesülnek és követik osztályuk legjobbjait — a győzelem bizonyos.” Győzni csak akkor lehet, csak akkor lehet emelni a munka termelékenységét, a termés-hozamot, ha egy emberként, szilárd vasfegyellemmel küzdünk érte. A magas termésszám előfeltétele most a gondosan végzett növény-ápolási munka. A fegyelmet betartása most, a növényápolás idején, jövőnk megszilárdításának kérdése.

A fegyelmet megőrzése, megszilárdítása mindenütt a pártszervezetek feladata. De örökdíjként felelt minden dolgozó a tisztes, az állami gazdaságban, a géppállomáson!

Az, hogy valaki a tisztesben vagy az állami gazdaságban dolgozik, az még nem jelenti azt, hogy általa kultúrális emberré, azzá kell nevelnünk! Lépten-nyomon meg kell magyaráznunk, hogy a közönség vagyona nem „Csáki szalmája”. Munka végzettséggel nem hagyhatók a földet szelészórtán a munka-esszék. Rá kell nevelni minden egyes dolgozót arra, hogy személyi felelősséget vállaljon munkaszabáért és a rábízott munka elvégzéséért. Legyen felelős minden egyes sor cukorrépa-termeléséért, amit megkapál. Az állami gazdaság, a tisztes dolgozó felelős személy szerint és egyetemlegesen a természetmennyért.

Több helyen tapasztaljuk még, hogy a tisztes, állami gazdaságok vezetői amellet, hogy naponként beszélnek a munkafegyelmetről, nem tesznek semmit a munkafegyelmet megszilárdításáért. Nem lépnek fel kellő szigorral a munkafegyelmet megszegő ellen. A csongrádi „Petőfi”-termelőszövetkezeti csoportban a vezetőlétszám eléri, hogy a tisztes tagoknak csak 25 százaléka dolgozzék a késedelmet nem tűrő növényápolási munkálatokban. Az igazságtétel állami gazdaságban minden bejelentés nélkül — a munka-ido letelte előtt — hagyják ott a dolgozók munkahelyüket. Még súlyosabb az eset a marosleleji termelőcsoportban, ahol az elnök feleségét és leányát napszámra küldi dolgozni, amikor a termelőcsoport elmaradt a növényápolási munkálatokkal. Sőt még olyan esetek is előfordulnak az állami gazdaságokban és termelőcsoportokban, hogy a munkacsapatok a reggeli órákban sem tudják, hol dolgoznak aznap a munka helytelen megszervezése következtében.

A felsorolt és fel nem sorolt esetek mind a munkafegyelmet megszegésének következményei. A munkafegyelmet sorozatos megszegése végül is oda vezet, hogy felborul a rend az állami gazdaságban, a termelőcsoportban. Ha nincs rend, ha nincs fegyelmet, ha mindenki önkényesen, a maga érdekének megfelelően cselekszik, az végül is a munkában késedelmet, a tervek be nem tartását eredményezi. A munka késedelme, a tervek be nem tar-

tása pedig most azt jelenti, hogy gazos a cukorrépa-föld, elburjánzik a gaz a kukoricában, az acat a gabonában; ezzel veszélyeztetjük a jó termést, veszélyeztetjük a pártkongresszus határozatának végrehajtását. Ezekben az esetekben a többtermelésért folytatott harc csak üres fecsegés, frázis marad.

A munkafegyelmet elválaszthatatlan a többtermelés kérdésétől. Éppen ezért minden olyan elkövetett hiba, ami gátolja a többtermelést, a munkafegyelmet megszegésével kapcsolatos. A termés-hozam növelésének egyik eszköze a dolgozók egymás közötti versenye. A versenyekben azonban még sok a hiba. Egyes munkacsapatvezetők, brigádvezetők nem írják be rendszeresen egy-egy dolgozó teljesítményét. Ezért tartunk még mindig csak ott, hogy a legjobb esetben csak eredményekről tudunk beszámolni, de nem tudjuk megmondani, hogy a tisztesben, az állami gazdaságban, vagy a géppállomáson ki a legjobb dolgozó. Mivel nem vezetjük, értékeljük rendszeresen a verseny eredményeit, nem adnak ösztönző erőt sem a dolgozóknak teljesítményük növelésére, holott a teljesítmények tovább növelése, a versenymozgalom további fejlesztése minden tisztesben, mint állami gazdaságban jelentős többlettermésben gyümölesz. A versenymozgalom további szélesítésével megakadályoznánk az olyan eseteket, hogy a tisztesben, vagy az állami gazdaságban nem futja ideje egy-egy növényfeleség gondos ápolási munkájára. Bizonyítja ezt a makói „Úttörő”-termelőszövetkezeti példája.

— Nem ért vártatlanul bennünket a földművelésügyi miniszter felhívása a növényápolás meggyorsításáról, a takarmány betakarításáról — mondották — mert nálunk jól megszerveztük a versenyt, nálunk fegyelmeltek a dolgozók s nekünk időnk bőven jut minden munkára.

Kik járjanak élen a munkafegyelmet megszilárdításában? — A kommuniszták! A pártkongresszus határozatában kötelesté teszi minden kommunista dolgozóra „a kommunista vasfegyelmet érvényesítését, a kommunista kötelesté teljesítését a példamutatást, az aldozatvállalást. Ezzel szemben még mindig fordulnak elő olyan esetek, hogy a pártönkivüli dolgozók egyáltalán nem követhetik a munkában a párttagokat, mert azok egyenesen felelőtlen, hanyag munkát végeznek.

„A csongrádi „Zója”-termelőszövetkezeti csoportban — írja levelezőnk, Barna János tisztes-elnök — Szabó György tehenész, üzemi párttitkár elvtárs, munkaidő alatt a lakásában tartózkodik. Ez volt az oka annak, hogy a múltkor a borjút valamennyi tehén tejét kiszopták.”

Az ilyen és ehhez hasonló esetekben nem lehet szó munkafegyelmetről; az ilyen kommuniszták vizel prédikálnak és bort isznak, aminek folytán a munkafegyelmet nem követhetik meg.

A munkafegyelmet betartása tehát elsősorban a kommuniszták kötelessége. Maga az üzemi pártszervezet legyen a legfőbb öre a munkafegyelmet betartásának. A munkacsapatokba, brigádokba beosztott népmunkások pedig helyes felvilágosító munkával győzzék meg a dolgozókat a munkafegyelmet betartásának országépítő jelentőségéről. A helyszínen lépjenek fel azonnal a munkafegyelmet megszegő ellen. Ne felejtsük el: *békes termelőmunkánk harcot jelent a természetet fokozódóan keresztül a mezőgazdaság fejlesztéséért és ebben a harcban olyan hadseregünk van szükségünk, amelyet szilárd vasfegyelmet tart össze.*

Közel másfél millió kilogram vasat gyűjtöttek össze Csongrád megyében

A megyei üzemek fémgyűjtési versenyében legjobb eredményt a Nagylaki Kendergyár és a Szegedi Kenderfonógyár dolgozói érték el

Az egész országban, így a mi megyénkben is május 15-től fémgyűjtő hetet rendeztünk. A fémgyűjtő hét célja az volt, hogy összegyűjtsük és iparunk rendelkezésére bocsássuk azt a hatalmas mennyiségű ócskavasat, fémeket és különböző hasznos hulladékokat, ami eddig dolgozók házatáján, üzemekben, gazdaságokban, közutakon szerte-szét hevert. A fémgyűjtés munkáját mindenütt támogatták a pártszervezetek s a népmunkások munkájuk során megmagyarázták a dolgozóknak, milyen jelentősége van annak, ha a háztájukon hasznosíthatatlan ócskavasat, hulladékokat iparunk rendelkezésére bocsátjuk. A fémgyűjtő hét sikere érdekében általában mindenütt jól alkalmazták a szemléltető agitációs módszereket. Szegeden például DISZ-százrat állítottak fel, melyben a dolgozók meggyőződhetnek arról, mennyi hasznos iparcikk készül az eldobott, használatlanoktól ócskavásból, hulladékokból. Jellemző, hogy ennél a munkánál is milyen

hasznosnak bizonyult a szemléltető agitációs módszere, mert a sátorban lévő könyvből meg sokan beírták, hogy a gyűjtők keressék fel őket, mert át akarják nekik adni az otthon feltehető hulladékokat.

A Párt és a DISZ irányítása mellett bekapcsolódtak ebbe a munkába a tömegszervezetek is: a Szabadgárharcos Szövetség, az MSZT, a földművelésügyi szervezetek s igen fontos szervező és irányító feladatot töltöttek be a helyi tanácsok.

Külön ki kell emelni az úttörők lelkes, jó munkáját, melyekkel nagymértékben hozzájárultak a Melléktermék és Hulladékgyűjtő Vállalatot a munka sikeréhez.

A jól megszervezett munka eredményeképpen Csongrád megye területén 1,386,860 kiló vas gyűjtött össze. Féméből a megye területén 48,538 kilót gyűjtöttünk össze, míg papírból 73,572 kiló a gyűjtés eredménye. A megye dolgozói tetemes mennyiségű rongyot: 47,538 kiló, gumit: 5193 kiló és 1005 kiló törött gramfonlemezt adtak be a gyűjtőhelyekre.

A megyei jó eredményekhez nagymértékben hozzájárult Szeged. Ebben a városban 509,200 kiló vas, 27,400 kiló fém, 39,700 kiló papír, 12,100 kiló rongy, 3876 kiló gumit és 468 kiló törött gramfonlemez gyűjtött össze.

A csongrád megyei üzemek között is nagy verseny indult meg, melyik üzem tud a fémgyűjtésben legnagyobb eredményt elérni. Az üzemek dolgozói serkentette az a tu-

dat, hogy talán éppen az ő üzemük kap új gépeket az ötéves terv során abból a vasból, melyet nehézipari üzemek ismét új anyag-gá dolgoznak fel. A vasgyűjtésben három megyei üzem szinte fejfejjel haladt és eredményeik között is alig van különbség.

Legjobb eredményt a Nagylaki Kendergyár dolgozói érték el, akik 48,728 kiló vasat gyűjtöttek össze.

Csupán 6 kilóval maradt mögöttük a Nagylaki Gazdaság, ahol 48,722 kiló vas gyűjtött össze. A megye üzemek közül harmadik helyen az Ujszegedi Kenderszövőgyár végzett, melynek dolgozói 47,017 kiló vasat gyűjtöttek össze.

Fémgyűjtésben a megye üzemek közül két szegedi üzem került az élre.

Legjobb eredményt a Szegedi Kenderfonógyár dolgozói érték el, akik 1636 kiló fém gyűjtöttek össze.

Az üzemek fémgyűjtési versenyében második a Szegedi Magasépítési Vállalat lett, melynek dolgozói 1466 kiló fém gyűjtöttek be a gyűjtőhelyekre.

A megye különböző városainak, községeinek fémgyűjtési eredményeiről még nem készült el a végleges összesítés, úgyszintén nem nyerhetünk meg teljes képet azoknak a munkájáról, akik legtevékenyebben vettek ki a részüket a fémgyűjtő hét sikeréből: az iskolák s az úttörők munkájáról.

Legjobb eredményt elért gyűjtők között már kiosztották a gyűjtésben legjobb eredményt elért részére előirányzott jutalmak egy részét.

A löbbi jutalmak kiosztására azonban csak a végleges kiértékelés után — előreláthatólag a közeli napokban — kerül sor.

Szegedi viszonylatban már az üzemek eredményein túlmenően is tudunk képet alkotni, hogyan folyt a munka a fémgyűjtő hét sikeréért. Láthatjuk, nap, mint nap, hogyan szállták meg az utcákat a kis vörösnagyak úttörők s fáradságot nem ismerve, mint a méhecskék — gyűjtöttek a népgazdaságunk számára értékes hulladékanyagokat. Minden túlzás nélkül elmondhatjuk, hogy

Szegeden az úttörők jelentették a fémgyűjtési hét lelkeit s a kis pajtások eredményeikkel is messze maguk mögött hagyták a DISZ-fiatalokat.

A pajtások brigádokat alakítottak, hogy könnyebben menjen a számukra bizony fizikailag is nehéz munka. Eredményeiken azonban

nem látszik meg a munka nehézsége.

A Földműves-utcai flúiskola úttörői például 19,900 kiló vasat, 215 kiló rezet, 63 kiló ólmot és 96 kiló papírt gyűjtöttek össze.

Nem sokkal maradtak mögöttük a Madách-utcai iskola úttörői sem, akik 19,600 kiló vasat, 199 kiló rezet, 150 kiló ólmot, 27 kiló papírt és 66 kiló rongyot szállítottak be a gyűjtőhelyre. Igen jó eredményt érték el a Mérey-utcai iskola úttörői is. A pajtások közül személy szerint is kiemelkedtek munkájukkal Ádok Vincen, a rókusai iskola tanulója, aki 3017 kiló vasat gyűjtött, Görög András, aki 750 kiló reze összegyűjtésével tette erősebbé népgazdaságunkat. Péntes Ferenc, a Földműves-utcai iskola tanulója 1800 kiló vasat, Simon Ferenc, a Földműves-utcai iskola tanulója 1554 kiló vasat, Radocz János, a Dózsa György-iskolából 1540 kiló vasat, Korpás Ibi, a Margit-utcai iskolából 1400 kiló vasat, Csordás Csaba, a móravárosi iskola tanulója szintén 1400 kiló vasat, Palócz Lajos, a Madách-utcai iskola tanulója pedig 1303 kiló vasat gyűjtött.

A szegedi általános iskolák összesített gyűjtésének eredménye a következő: 182,200 kiló vas, 2500 kiló reze, 900 kiló ólom, 800 kiló papír, 1000 kiló rongy és 150 kiló alumínium.

A középiskolák között a legjobb eredményt érték el: a Fémipari gimnázium tanulói 16,000 kiló vas, a Gépipari gimnázium tanulói 17,600 kiló vas, a Móra-gimnázium tanulói 2600 kiló vas, 110 kiló néz és 65 kiló ólom begyűjtésével.

Szegeden a legjobb eredményt elérő gyűjtőket előreláthatólag vasárnap jutalmazták meg ünneplés keretében. Szeged dolgozói büszkén tekintenek majd azokra, akik a gyönyörű, értékes jutalmakat megkapják, mert munkájukkal segítették a szocializmus építését.

Általában elmondhatjuk, hogy sikerrel zárult megénkben a fémgyűjtő hét, jó eredményeket értünk el, jelentős mértékben segítjük egyre fejlődő szocialista iparunk anyagellátását. A vas-, fém- és hulladékgyűjtés azonban ezzel nem állt meg, hanem minden dolgozóknak továbbra is arra kell törekedni, hogy a még fellelhető hulladékokat minél előbb adja át a Melléktermék és Hulladékgyűjtő Vállalatnak. Ez az állandó munka mely erősíti népgazdaságunkat, nyersanyagellátásunkat egyáltalán nem jelentéktelen forrása.

A növényápolási verseny megyei vándorzászlaját Ferencszállás nyerte jó munkájával

A kedvező időjárás következtében megyénk területén is szépen fejlődnek a szántóföldi növények. A rozs sokfelé már két méteres, de a búza is hánnya buja, kövér kalászait. A haszonnövények rohamos fejlődése mellett nagymértékben elburjánzottak a gyomok is. Természetesen csak ott, ahol nem végzik megfelelő mértékben a növényápolási munkákat. A kapásonyok sorai most mutatják, hogy ki a jó, vagy ki a rossz gazda. Csongrád megye dolgozó parasztsága jó gazda akar lenni és ezért minden erejével kiveszi részét a növényápolás munkájából.

Vannak már községeink, járássok, tisztes és állami gazdaságok, ahol 80–100 százalékra elvégezték a növényápolási munkákat. A jól és példásan dolgozókat eredményeikért megjutalmazták.

Legszívesebben, legtisztábbak a termelőszövetkezeti csoportok és az állami gazdaságok földjei. Nehéz volt eldönteni, hogy melyik tisztesnek ítéljük a vándorzászlót.

A versenybizottság a csorvai Kiss Imre-tisztest találta a megye területén a legjobbnak,

mert a tagság nemcsak a csoporton belül végezte el kiválóan a növényápolási munkát, hanem segítette a szomszédos termelőszövetkezeti is. Az állami gazdaságok vándorzászlaját az újvárosi állami gazdaságnak ítélte a megyei versenybizottság. A határidős növényápolási munkákat a gazdaság 94 százalékgig elvégezte.

A géppállomások közötti versenyben a kiskundorozsmai géppállomás lett az első. A géppállomás dolgozó a termelőszövetkezeteknek is legodaadóbban segítettek a növényápolási munkában. Példásan teljesítette feladatát a székutasi géppállomás is. Ha eredményeit tovább fokozza, könnyen elnyerheti a vándorzászlót.

A járássok közül a szegedi járás kapta meg a járási vándorzászlót. Az elmúlt heti értékelés szerint a növényápolási versenyben az első.

Csongrád városok közötti versenyben elért legjobb eredményt nyerte a városok részére felajánlott vándorzászlót. Csongrád dolgozó parasztsága a kukorica első kapálását 90 százalékgig, a cukorrépa,

napraforgó és burgonya másodszori kapálását teljes egészében elvégezte.

A községek közötti verseny győztese Ferencszállás. A határidős növényápolási munkálatokat 100 százalékgig befejezte, a kukorica második kapálásában a 70 százaléknál tart.

A növényápolási munkák további meggyorsítása érdekében a járássok még külön is vándorzászlóval tüntették ki a járás legjobb községét. A szegedi járásban a legjobb eredményt Széreg szövetkezeti község érte el, mert 100 százalékosan teljesítette a növényápolási munkákat. A makói járás legjobb községe Kíráfalva. Jó eredményt ért el Kövegy is. A csongrádi járásban Tömörkény az első. Banks dolgozó parasztsága is jó munkát végzett és veszélyes versenytársra Tömörkénynek. A szentesi járás legjobb községe Kiskirálysg. A község dolgozó parasztsága példát vesz az Ifjú Gárda-termelőszövetkezetből és kiválóan végzi a növényápolási munkákat. Megérdemelte a szentesi járás vándorzászlaját.

Megérkezett a magyar SzövOSz-küldöttség Moszkvába

Moszkva (TASzSz). A Centro-szozuj igazgatóságának meghívására szerdán magyar szövetkezeti küldöttség érkezett Moszkvába. Dégen Imrének, a SZÖVOSZ elnökének vezetésével. A vendégeket a

Kiev-pályaudvaron a Centroszozuj képviselői, úgyszintén Szkladán Ágoston, a Magyar Népköztársaság nagykövete fogadta. A küldöttség a szovjet fogyasztási szövetkezetek tevékenységét tanulmányozza.

DÚS SZÉNATERMEST TAKARÍT BE

AZ ÚJSZEGEDI HALADÁS-TERMELŐCSOPORT

Szorgalmas növényápolás és állandó, rendszeres munka biztosítja majd a csoport jó termését

Messzire piroslik az új eserepek, meg a nemrég rakott téglasorok az újszegedi Haladás-termelőcsoport földjénél. Gazdagodik, erősödik a csoport. Ezt hirdeti a pirosító téglakból készült új istálló is, amelynek már csak a mennyezetét kell elkészíteni és a külső meszelése van hátra. Az istálló közelében felépült már a 150 hízó befogására alkalmas disznóól, a főléje épített kukorica görével együtt. Tíz vagon kukoricát tudnak majd itt tárolni az állatok etetéséhez.

Nem hiabavaló

szorgalmas kaszálás

Az új épületek körül most még nagy a nyugalom. Inkább ki a földiken, a konyhakertszében és a Tisza-gátján folyik a nagy munka. Most gyűjtik a Tisza-gáton boglyába a sok szénát, amit jövőre a Tisza-gátján folyik a nagy munka. Most gyűjtik a Tisza-gáton boglyába a sok szénát, amit jövőre a Tisza-gátján folyik a nagy munka. Most gyűjtik a Tisza-gáton boglyába a sok szénát, amit jövőre a Tisza-gátján folyik a nagy munka.

A magasodó hereszéna-kazal és a töltésoldal szénaboglyái jó munkájukról tanúskodnak. Megfogadták és szorgalmasan nekiláttak a töltésoldal, az árkok partjainak lekaszálásához is. Nagyszerű teljesítmények születtek a munka lendületében, hiszen olyan jó dolgos csoporttagok mutatnak például, mint Szabó György, az élkaszás, vagy Farsang András, akinek ugyancsak 200 százalékon mozgott a teljesítménye s a 67 éves Tápai János is valóságos fiatalodott a munkában. Örömmel jövedel teljesítették kötelességüket s még jobb munkára serkentette őket Sírini Gábor elvtárs, a párttitkár derűs magatartása, aki nem maradt el közülük soha a dologból. Derekasán résztvett a kaszálásban, most

Végig a töltésoldalon és az árkok partján

pedig egy pillanatra sem áll meg kezében a vasvilla, amint a kazal tetején rakja a kocsiról az újabb és újabb szénakötegeket.

Boldog lesz az aratás

A kaszálással már mindenütt kész a csoport s nemsokára készen lesznek a dússzénatermés begyűjtésével is. Búsza boldogsággal néznek szét földjükön, elgyönyörködnek a déli pihenő alatt a kéken virágzó lenvetésben, az előbujkáló dinnyelevelkekben, a pirosító cseresznyében, meg a levelek alatt megbújó 5—6 dekás gyönyörű eprekben. Különösen a búzán áll meg az ember szeme. A szép kalászt ígérő szálak szinte embermagasságúak és olyan egyforma nagyra nőttek, mintha valaki már előre egyvonaltba kaszálta volna le a tetejüket. Szép, tiszta búza, nem keveredett rozssal s nem verte fel a gaz sem. Erősen elüt ez a vetés a környékbeli egyénelig gazdálkodók vetésétől. Látnak is ezt mind többen az újszegedi dolgozó parasztok, ezért vettek részt legutóbb is a környékről több mint ötvenen közülük a termelőcsoport ünnepi értekezletén.

Mindenkinek munkában a helye

Tennivaló, munka, de pótolnivaló is akad azért még bőven az aratás előtt. A kapások egy részére több gondot kell fordítani, különösen a ricinus vár kapálására, de a kukoricánál is szükség van erre. Az agyagos talaj az esőzések miatt eddig megnehezítette ezt a munkát, de most már sürgősen el kell végezni ezt is, hiszen a gondos növényápolás biztosítja a gazdag termést.

Minden csoporttagnak, de még a családtagnak is munkában van most a helye. Ezt kívánja nemcsak az egész termelőcsoport, sőt népgazdaságunk érdeke, hanem külön-külön minden egyes csoporttag érdeke is. A magukban, maguknak dolgoznak és minél többet dolgoznak, annál több lesz az egyéni jövedelem is. Nem is tévesztik most már szem elől kötelességüket a csoportbeliek s a pártszervezet felvilágosító munkája nyomán sokat erősödtek ősz óta munkafegyelmében, öntudatban. Belátják, hogy rendszeres munkára van szükség, ha sikereket akarnak elérni. Tancos Gyula, Rehák István — hogy csak néhányat említsünk — a telen még igencsak elhanyagolták a

munkát, de most állandóan kivesszük részüket a dologból s a kaszálás során is megmutatták, hogy nem akarnak lemaradni,

Jut bőven a piacra

Az asszonyok sem restek. A kerétesz munkacsapat szorgosan gyűjti kosarakba a földiepret, hogy minél többet árulhassanak a piacon a friss gyümölcsből.

— Kijövünk már reggel 6-ra s itty vagyunk estig — mondja Vízihányó Jánosné, Vass Ferencné —, mert a földmunkánál nem lehet megszabni nyolc órában a munkaidőt. Itt most talpon kell lennünk egész nap, ha jó munkát akarunk végezni.

Valóban jó munkát is végeznek, mert csupán két nap alatt 2500 forintot árultak a piacon egyedül földieperből, de ezenkívül már eddig 20 ezer forint hasznót hoztak a konyhakerti vetemények, a spenót, retek, kalarábé, saláta,

Segít a munkásosztály

A repceföld szélén nagy fűrtoronny emelkedik a magasba. Munkások dolgoznak körülötte: készíti az új kút a termelőcsoportnak. A Párt, a munkásosztály nyújtja ezt a segítséget, hogy még jobban megerősödjének. Erősödik a csoport, s erősödik vele a munkásparasztszövetség is.

— Szabadság elvtársak! Sok-e még a munka? szolták kérdezgetni arrafelémenet a munkásoktól. Ezen a héten örömmel hallották már a vidám választ:

— Néhány napon belül készen leszünk vele!

Igy hát augusztus helyett már most onthatja majd vizét az új kút, amely percmenként közel 400 liter vizet ad, nem úgy, mint a régi, amelyből percmenként csak 20 liter folyik. Mire a csoport levágja a repcét, a helyén öt hold öntözését már az új kúttal végezhetik. Aztán, nyár végén, aratás után, hozzálatnak tervezett, nagy öntözőberendezésük elkészítéséhez is. Sok egyéb tervük is van addigra, daráló, takarmányoskamrákat akarnak építeni. Szép és helyes tervek ezek. Meg is valósulnak, ha addig valamennyien, családotól becsülettel kivesszük részüket a mindennapi derékas munkából.

(I. z.)

HOGYAN LETTEM SZTAHÁNOVISTA?

1949 október 15-én vettem át Skoda Colonial márkájú gépkocsimat. Már akkor úgy éreztem, hogy a kocsi az enyém. Munka közben itt is, ott is hallottam, hogy az öntöző munkások munkaversenyindítanak a teljesítményük fokozására; itt is, ott is feltűnnek az új sztahánovisták.

Sokat gondolkodtam már akkor azon, hogy én miként tudnék bekapcsolódni a munkaversenybe; hogyan tudnám bebizonyítani, hogy a gépkocsivezető is építő tagja a társadalomnak. Kiutat azonban nem találtam. A szakmában ekkor még senki sem látta, miként lehet

1950 október 10-én, amikor utamból hazatértem, örömmel jelenthettem, hogy egy héttel hamarabb néhány kilométerrel túlléptem a százezer kilométert. *Eredményemet köszönhetem annak a segítségnek, amelyet Pártunk központi lapja, a Szabad Nép nyújtott, amikor ismertette a szovjet gépkocsivezetők tapasztalatait. En azeket a szempontokat mindig szem előtt tartottam. Nem egyszer munkában közösen egyik másik gépkocsi elszárguldozott mellett. Úgy gondoltam: nem baj, én utolértem őket — nem időben, de kilométerteljesítményben. Nem is csalódtam ítéle-*

Béres Lajos elvtársat, a „Délmagyarország” gépjárművezetőjét a 100 ezer kilométeres versenyprogramban elért kiváló eredményéért sztahánovista oklevéllel tüntették ki. Uzemti pártszervezete taggyűlésén vette át az oklevelet és az 500 forintos pénzjutalmat. A kiváló dolgozó munkatársai melegen ünnepelték.

teljesítményünket értékelni. Telt az idő és gondosan gondoltam kocsimat. Egy napon, munkám után még kéziratban láttam a hírt: A Ganz-gyár az ország valamennyi gépjárművezetőjét munkaversenyre hívja. Ekkor indult el a mozgalmam a 100.000 kilométeres versenyért.

Nyomban elhatároztam, hogy csatlakozom a versenyhez, de tanácstalan voltam a tennivalóimmal szemben. Maga a szakszervezetem sem tudott utat mutatni. Cselekvően csak egy hét után álltam versenybe. Ettől a pillanattól minden nap lestem a kilométerórámat mutatóját.

temben, minthogy nem családhat senki, aki a Szovjetunió tapasztalatai nyomán, a Párt vezetésével halad egy kitértől cél felé.

Ma már sokan vagyunk csongrádmezei viszonylatban is, akik hirdetik Gerő elvtárral: két sztahánovista — egy tehergépkocsi, Márpedig nekünk sok tehergépkocsira van szükségünk, hogy minél gyorsabban felépíthessük azokat a gyárakat, amelyeket módosított ötéves tervünkben előirányoztunk.

Béres Lajos.

A koreai néphadsereg főparancsnokságának hadijelentése

Phenjan (TASzSz). A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság néphadseregének főparancsnoksága közli, hogy a néphadsereg egységei, szoros együttműködésben a kínai önkéntesekkel, valamennyi arcvonalszakoszon továbbra is visszaverik az amerikai-angol intervenció

ciós csapatok heves ellentámadásait. 30-án a néphadsereg tüzéségi egységei a keleti partvidéken komoly mértékben megromgáltak ellenséges hajókat: a New Yersey csatahajót és a Brinkley Bass torpedórombolót, amelyek igyekeztek behatolni Vonszan kikötőjébe.

Szegeden tanulnak az épülő Kaposvári Textilkombinát

JÖVENDŐ SZAKMUNKÁISAI

Ötéves tervünk során épül a Szegedi Textilkombinát után a második modern Textilkombinát Kaposváron. Míg ott emelkednek a falak, épül az üzem, itt Szegeden szorgalmasan tanulnak az új főművezetők és szakmunkások.

Az új szakmunkástanulók 3 hete érkeztek Szegedre, hogy

a Textilkombinátban megtanulják

a kártoló- és tisztítógépek kezelését és a fonás technikáját. Legelőbbjük még nem dolgozott üzemben s minden, amit látnak újdonság számukra. A tanulók napi nyolc órát az üzemben dolgoznak, hogy elsajátítsák a szakmunkások jól bevált munkamódszereit. Ezenkívül hetenként négy nap háromórás elméleti oktatáson vesznek részt. Itt technológiát, számtant és társadalomismeretet tanulnak.

A tanulószobában most is itt ülnek az asztalok mellett. Eppen számtanóra van. A kék overálós, napégettearcú fiúk figyelmesen

hallgatják az előadást. Két csoportra osztották őket.

Mielőtt idejöttek, egy hónapig a köbányai Dreher-fonóházban tanultak. Elragadtatva beszélnek a Szegedi Textilkombinátról és szemük csillog, amikor arra gondolnak, hogy nemsokára nekik is ilyen szép üzemük lesz. Beszélnek a kezdeti nehézségekről, mert bizony a dolgozók hidegen fogadták őket. Nehezen barátkoztak meg a tanulókkal. De most már összebarátkoztak és szívesen

segítik a tanulók munkáját.

átadják tapasztalataikat, hogy belőlük is jó szakmunkások váljanak. A tanulók boldogan mesélik, hogy mikor itt végez lesz a tanfolyamnak és visszamennek Kaposvárra, már ők is részt vesznek a gépek beszerelésében.

A tanulók legtöbbször Kaposvár környéki falvakból és községekből jöttek. Márton György, egy komoly-nézésű barna fiú 18 éves. Somogyváron laknak. Szülei újgazdák, 8 hold földet kaptak és ő is ott dol-

gozott velük. A Kaposvári cukorgyárban dolgozott már, mint kisegítő munkás és azóta mindig arra vágyott, hogy

ő is üzemben dolgozhasson

és ezért jelentkezett a felhívásra. — A tanulás bizony egy kicsit nehéz, különösen a technológia — vallja be —, de azért igyekszem megtanulni, hogy jó szakmunkás váljak belőlem.

Kollár Lajos komolyságával kitűnik a sok közül. Ő már 26 éves, nős és van egy nyolcnapos kislánya. Hard községben laknak és ott gózmalomban volt kisegítő munkás. Nem volt állandó munkája és ezért jelentkezett most tanulni, hogy mint a Kaposvári Kombinát egyik szakmunkása biztosíthassa családját számára a gondtalan életet. Amint mondja, szeretném majd jó munkámmal meghálálni népi demokráciáinknak azt, hogy tanulhatok!

A szakmunkások mellett itt tanulnak a kaposvári üzem művezetői is. Ők már hat hónapja itt dolgoznak és akadnak már közöttük olyanok is, akik a munkájuk és a tanulás mellett

újításokkal foglalkoznak.

Leikes munkájukat a dolgozók támogatják, a műszaki vezetők azonban több segítséget is adhatnának újítási munkájukhoz.

A Kaposvári Kombinát új szakmunkásai és művezetői körülbelül két hónap múlva vizsgáznak, hogy utána Kaposváron a gépszerelések, nék segítsenek. Helyükbe fiatal lányok jönnek. Itt fonóókké képezik ki őket, hogy majd az elkészült Kaposvári Textilkombinátban képzett szakmunkások állhassanak az új gépek mellé és ott jó munkájukkal segítsék a szocializmus építését.

szek hangzanak majd el. Ezalkalommal mutatja be Szegeden először a közalkalmazottak népi tánc-csoportja saját gyűjtésű és összeállítású papirkáncát, amellyel Hódmezővásárhelyen a kultúrverseny megyei döntőjén nagy sikert arattak.

Csongrád megye második lett a zsirbegyűjtési versenyben

Az 1950—51. évi zsirbegyűjtési versenyben első lett Vas megye, második Csongrád, harmadik Somogy. Az utolsó helyre Zala megye került. A sereghajók Győr-Sopron,

Szolnok és Nógrád megye. A legjobb községek zsirbegyűjtői és nyilvántartói között 72 ezer forint pénztalant osztották ki.

Ma: József Attila emlékest

A szegedi közalkalmazottak központi kultúrcsoportja ma, pénteken este fél 8 órai kezdettel a József Attila kollégium előadótermében (Sztálin-körút 95.) József Attila emlékestet rendez. Az esten dr. Szabócsi Gábor elvtárs összekötő szövege keretében szavazatok és megzenésített József Attila ver-

szövege keretében szavazatok és megzenésített József Attila ver-

